

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ, perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa

Et In octo Partes ... distincta ...

De Angelis Actibvs humanis, & Legibus

Vindalium, 1646

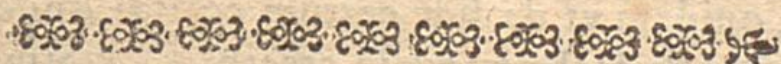
Cap. II. An Angeli creati fuerint, ab initio in gratia & beatitudine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38834

non sunt creati ante mundum. Pr. Quia Concil. Lateran. cap. Firmiter contrarium insinuare videtur, dum ait Deum ab initio temporis vtramque simul condidisse creaturam spiritualem & corporalem, angelicam scilicet & mundanam.

CONCLUSIO IV. Probabile est eos in Cælo Empyreo fuisse creatos. Id enim exigere videtur eorum perfectio. Probant aliqui autoritate Christi Ioan. 10. videbam Satanam sicut fulgur de cælo cadentem, sed is locus non hoc euincit lege Maldo. 3. Luc. cap. 10.

CAPVT II.

An Angeli errati fuerint ab initio in Gratia & Beatitudine.

CONCLUSIO I.

Angeli fuerunt creati in beatitudine naturali, non in supernaturali. Ita S. Thom. 1. p. q. 52. art. 1. quod probat hoc discursu. Nomine beatitudinis intelligitur vltima perfectio rationalis, seu intellectualis, quæ perfectio duplex est. Vna quidem quæ naturali virtute acqui-

DE ANGELIS. CAP. II.

ri potest, quæque in perfectissima Dei contemplatione naturali posita est, alia quæ excedit vires cuiuscunque intellectus creati, & consistit in clara visione Dei, quam in futura vita expectamus. Quantum ergo ad primam beatitudinem, Angelus creatus fuit in eâ, quia eiusmodi perfectionem non acquirit per aliquem motum discursiuum, sicut homo, sed statim ei adest propter naturæ suæ dignitatem: quoad alteram verò, Angeli non statim in principio suæ creationis fuere beati, quia hæc beatitudo, non est aliquid naturæ, sed naturæ finis, & ideo non statim à principio eam habuere debuerunt.

Potest hoc posterius confirmari, quia Angeli mali non peccassent, nec è statu beatitudinis excidissent, si fuissent beati. Boni verò æquè poterant peccare ac alij, & cum illis damnari.

Nota 1. ex art. 2. Angelum indiguisse gratia ad hoc vt conuerteretur in Deum, prout est obiectum beatitudinis; quia voluntas non potest ferri in id quod est supra naturam, nisi ab aliquo principio supernaturali adiuta: At videre Deum per essentiam, in quo vltima beatitudo creaturæ intellectualis consistit, est supra naturam cuiuslibet intellectus creatis

quare Angelus non potest in illam beatitudinem voluntate conuerti, nisi per supernaturale auxilium gratiæ.

Nota 2. ex responsione ad 3. triplicem esse conuersionem in Deum, vnã quidem per dilectionem perfectam, quæ est creaturæ iam Deo fruētis, ad quam requiritur gratia consummata: aliam quæ est meritum beatitudinis, ad quam requiritur gratia habitualis, quæ est merendi principium tertiam verò per quam aliquis se præparat ad gratiam scilicet habituales habendam, & ad hanc non requiritur aliqua habitualis gratia, sed operatio Dei ad se animam conuertentis, id est auxilium gratiæ actualis.

CONCLUSIO II. Angeli fuerunt creati in gratia. Hoc probat S. Thomas prædictæ quæstionis art. 3. tum ex Augustino libro 12. de Ciuit. cap. 9, vbi ait, Deum creasse Angelos simul in eis condendo naturam, & largiendo gratiam; tum quia res aliæ initio sunt productæ, secundum quasdam seminales rationes, sicut arbores, & animalia aliaque eiusmodi. Manifestum est autem quod gratia gratum faciens hoc modo comparatur ad beatitudinem, sicut ratio seminalis in natura ad effectum naturalem, vnde 1. Ioan. 3. Gratia semen Dei no-

DE ANGELIS CAP. II. 7

minatur : ergo congruum fuit vt
Angeli à principio fuerint creati in gra-
tia.

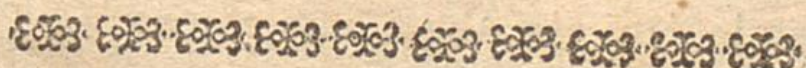
Potest hoc confirmari , quia boni an-
geli meruerunt beatitudinem, mali verò
eam poterant mereri : at hoc meritum
supponit statum gratiæ : neque ratio est
cur Deus potiùs in secundo, quàm in pri-
mo instanti viæ Angelorum, gratiam ip-
sis contulerit.

Notandum autem Angelos ex commu-
niori sententiâ, per proprios actus se dis-
posuisse ad primâ illam receptione gra-
tiæ sanctificantis ; quia cum in instanti
creationis vsu libertatis habuerint, &
per actum supernaturalem ad Deum
conuersi sint, nihil videtur potuisse ob-
stare, quominus eiusmodi actus fuerit
dispositio ad gratiam sanctificantem
tunc infusam.

Neque refert quod infrâ dicemus
gratiam Angelis fuisse primo collatam,
iuxta proportionem naturalium. Hoc
enim proximè potest intelligi de gratiâ
actuali, & remotè de gratia sanctificante;
ita scilicet vt Deus ex mera sua volunta-
te, eò maiora gratia auxilia Angelis
contulerit in instanti creationis, quò
vnus altero est perfectior in natura; qui-
libet autem Angelus secundum totam

8   T R A C T A T V S
vim auxiliij accepti, ad Deum se con-
uerterit; atque ita cum gratia sanctifi-
cans collata sit iuxta vaiuscuiusque dis-
positionem, consequenter, quò vnus al-
tero est perfectior in donis naturalibus
cò maiorem gratiæ sanctificantis habi-
tum receperit.

CAPVT III.

Quid sint, & an eiusdem speciei.

CONCLUSIO I.

Angeli sunt spirituales, seu incorpo-
rei.) Hoc dupliciter potest intelli-
gi. 1. vt Angeli non sint creaturæ omni-
no corporeæ, sed saltem aliquid spiri-
tuale essentialiter adiunctū habeant, 2. vt
totaliter sint incorporei; neque intrinse-
cè constent ex parte aliqua corporea; &
quoad vtrumque certa est conclusio. Nā
in primis quòd Angeli non sint res om-
nino corporeæ, efficaciter deducitur ex
duobus principiis communiter receptis,
quorum alterum est, Angelos quoad cō-
ditionem naturæ esse perfectiores ho-
mine, vt sufficiēter probatur ex illo Psal-